

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Pozdravna reč

4. tromesečje
2019.

IV tromesečje

5. oktobar 2019.

1. PROGUTAN

*»Kad nestajaše duše moje u meni, pomenuh Gospoda.«
(Jona 2,8)*

Događaj o Joni i velikoj ribi koja ga je progutala je dobro poznat. Taj motiv se spominje u književnosti, a poslednji film, Jona i velika riba, snimljen je 2003. godine. Međutim, da li ste znali da je neposlušni prorok bio ne samo jednom, već tri puta progutan. Dopustite da vam to objasnim.

Prvo: Jonu su progutale predrasude. Ninevljani su bili poročan narod i klanjali su se idolima (Jona 1:2), pa je Bog naumio da Jona ode i pozove ih na pokajanje. Za razliku od Boga, Jona je želeo da ti ljudi osete Božji gnjev i kaznu (4:2), pa se ukrcao na lađu koja je krenula u suprotnom smeru (1:3).

Drugo: Jonu je progutalo more. Snažna oluja je udarala o lađu, pa su mornari bacili kocku da ustanove ko je kriv za takvo stanje, a kocka je pala na Jonu. On je sam rekao. "Bacite me u more!" I dok su ga gutale vode uzburkanog mora, počeo je da tone u sigurnu smrt.

Treće: Jonu je progutala ogromna riba koju je Bog pripremio da ga njome izbavi. Dok je bio u ribi tri dana, Jona je napokon počeo da priznaje svoj greh i obećao da će biti poslušan Božjoj naredbi. Nakon što je bio izbaavljen, sledio je Božja uputstva i naloge, pa je Ninevljanima počeo da propoveda da im preti opšta propast, a narod se na njegove propovedi pokajao.

Bog nekad dopušta da se suočimo sa zastrašujućim okolnostima, kako bismo naučili da se pouzdamo u Njega i budemo Mu poslušni. Uvek je bolje biti poslušan Bogu odmah, čim saznamo za Njegovu volju, jer tada nas neće ništa 'progutati'.

Kad živimo u skladu s Božjom porukom, tada nam On osvetljava put života, pa ne moramo da hodimo u tami, niti da budemo progutani. Put poslušnosti je put do blagoslova.

12. oktobar 2019.

2. PODSTAKNUTI GLASOM

*»Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe.«
(Jakov 1,22)*

Neki stručnjaci za tehnologiju smatraju da će tastatura za personalni kompjuter biti potpuno nepotrebna, jer će se unos podataka u kompjuter odvijati sistemom koji se podstiče glasom. Umesto da otkucate pismo prijatelju, biće potrebno samo da govorite, a kompjuter će vaš glas pretvoriti u pisane reči i poslati ih elektronskom poštom. Ova tehnika koja se podstiče glasom polako se uklapa u svakodnevni život. Umesto da otkucavate brojeve na telefonu, aparatu dajete informacije samo glasom, i to ne samo za telefon, nego i za uključivanje radija ili televizora. I kad nešto kažemo, to odmah bude i učinjeno.

Aparati koji se pokreću glasom programirani su tako da učine upravo ono što im je rečeno. Bog je mogao da nas stvoriti takve, ali radije nam je dao izbor da odaberemo hoćemo li da Ga poslušamo ili ne.

Apostol Jakov nas navodi da poslušamo Boga svaki put kad nam govori kroz svoju Reč, Bibliju. Napisao je: "Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe." Varamo sami sebe ako slušamo Božju reč, a ne izvršavamo ono što nam ona poručuje. Brzo zaboravljamo ono što nam Bog govori o nama pa i dalje lutamo sopstvenim putevima, krećemo se prema cilju kojeg smo sami odabrali i ne menjamo se. Gotovo je prirodno želeti da nas Bog sasluša kad mu se obraćamo u molitvi, ali veća je stvar da li mi Njega slušamo i da li odgovaramo na ono što On od nas traži. Da li i danas obraćamo pažnju na ono što nam Bog poručuje? Da li smo odlučili da nas pokreće Božjim glasom? Kad otvorite Bibliju, zamolite njenog autora da otvori vaše srce.

19. oktobar 2019.

3. DVA POZIVA

*»Jer šta je vaš život? On je para, koja se zamalo pokaže, a potom nestane.«
(Jakov 4,14)*

Poznati pisac romana i predavač na odseku za književnost imao je dva telefonska poziva koja su uticala na tok njegovog života. Prvi mu je najavio da je jedan od njegovih najboljih studenata, koji je mnogo obećavao, odjednom umro od tumora na mozgu. Drugi poziv mu je došao od popularne televizijske voditeljke koja ga je obavestila da je odabrala jednu od njegovih novela za najbolje delo tog meseca. To je značilo slavu i novčanu dobit. Prvi poziv je izazvao žalost, a drugi nudio ushićenje - on je morao da nađe ravnotežu između te dve krajnosti.

Kako je spomenuti pisac bio hrišćanin, na komadu tvrdoga papira napisao je velikim slovima ime spomenutog preminulog studenta i nosio ga nekoliko meseci sa sobom. "Obećao sam samom sebi", rekao je, "da ću taj komad papira s imenom držati kod sebe u džepu. On me je podsećao da me ne ponese slava koju mi je nudio drugi poziv onog kobnog dana."

U Jakovljevoj poslanici apostol naš život poredi s dimom ili parom koja se na čas pojavljuje i zatim nestaje. Dok se naoružavamo uspesima današnjice i planovima sutrašnjice, podsećajmo se da je naše vreme života na ovoj zemlji u Božjim rukama, a svaki dan nam je dar od Boga.

Naš život na ovoj zemlji će se jednog dana završiti. Ta spoznaja treba da nas drži poniznim, da budućnost gledamo drugačijim očima od onih koji te spoznaje o Bogu nemaju. Budimo svesni svakog obaveštenja koje nam svakodnevno dolazi. Pripremajmo se za večnost, kad će sve postati novo. Iskoristimo do kraja svaki dan, i ostvarimo uticaj koji traje.

26. oktobar 2019.

4. KUDA TAKO ŽURNO

*»Dani moji brži biše od čunka, i prodoše bez nadanja.«
(Jov 7,6)*

Naučna merenja pokazuju da se krećemo čak i onda kad mirujemo. Površina Zemlje na ekvatoru kreće se brzinom od oko 1.600 km na sat. Zemlja se okreće oko Sunca brzinom od oko 100.000 km na sat. Naš sunčev sistem se kreće oko središta naše galaksije brzinom od 800.000 km na sat, a juri prema zvezdi Vega u sazvježđu Lira brzinom od 70.000 km na sat. Ali to nije sve. Naša galaksija zvana Mlečni put juri svemirskim prostorom brzinom od 2 miliona km na sat.

Čovek koji leži na leđima u senci krošnje u svom vrtu, pod jasnim nebom možda oseća kao da mu se vreme i kretanje zaustavilo pod žarkim sunčevim zracima podnevnog sunca. Ali i naučnik i vernik znaju da se odigrava nešto drugo. Upravo kao što jurimo kroz svemirski prostor nezamislivom brzinom, isto se tako krećemo odavde u večnost. Naši dani života i okolnosti koje nam se pružaju da nešto učinimo za Boga prolaze tako brzo da ne možemo sebi da priuštimo da uludo trošimo i jednu sekundu našeg dragocenog vremena.

Psalmista je molio: " Nauči nas tako brojiti dane naše, da bismo stekli srce mudro." (Psalam 90:12) Neka to bude i naša molitva danas, kad postajemo svesni prolaznosti vremena i brzine kretanja. Možda naša molitva može zvučati slično ovome:

Bože, pomozí nam da živimo bez osećaja potištenosti, gubitka i jalovosti dok tolikom brzinom jurimo od našeg doma ovde na zemlji do našeg večnog doma u nebeskim prostorima, gde ćemo, po Tvom obećanju, živeti večno u zajedništvu s Tobom.

Da bi nam se išta u životu računalo kao vredno, brojimo naše dane.

2. novembar 2019.

5. SVAKODNEVNI UČENICI

*»Ali i naši neka se uče napredovati u dobrijem djelima, ako gdje bude od potrebe da ne budu bez roda.«
(Titu 3,14)*

Misao iz ovog biblijskog stiha me podseća na čoveka koji je uživao veliki ugled u svetu, a koga su upitali ko je po njegovom mišljenju najslavnija ličnost našeg doba. S velikom mudrošću, sa svojih 94 godina, spomenuta ugledna ličnost je odgovorila: "To je čovek koji obavlja svoj posao svakodnevno. To je majka koja ima decu, a ustaje izjutra da im pripremi doručak, održava ih čistim i šalje u školu. To je čovek koji nam čisti ulicu... To je nepoznati vojnik - milioni takvih ljudi."

Apostol Pavle je takođe naglasio važnost čovekove vernosti u svakodnevnom životu. Navodio je hrišćane da nađu svoje mesto, da vode miran i tih život, da se brinu za svoje porodice, kako je to napisao u Prvoj Solunjanima 4:11 i Prvoj Timotiju 5:8.

Kad me upitaju kako mi je kao čoveku u osamdesetim godina-
ma, odgovorim im: "Moj život se zadovoljno kreće u dobro utabanoj rutini." I kad posmatram prijatelje oko sebe, shvatam da većina njih sledi istu rutinu. Iako nisu zarobljeni radom na pokretnoj traci, oni rade na svojim poslovima, podižu porodicu i služe u svojim crkvama. U svemu tome nema ničeg dramatičnog, nisu postali heroji, a isto je i u mom životu. Običan sam čovek koji živi svoj život.

Većina nas smo obični hrišćani koji žive svakodnevničkim životom. A ipak, naš natprirodan i poseban nebeski Otac, želi od nas da budemo i svakodnevni učenici koji su Mu odani ali i plodonosni. Neka tako bude sa svima nama!

Bože, pomози nam da sledimo Isusa, da Mu budemo poslušni svakog dana, da Mu u svemu ugađamo. Dok svet hvali uspeh; Bog ceni odanost.

9. novembar 2019.

6. ŠTA JE ISTINA?

»Reče mu Pilat: šta je istina?«
(Jovan 18,38)

Pilat je bio najbliže što je ikad mogao najvećem otkriću u svom životu. Isus mu je upravo rekao da je došao na svet kako bi posvedočio za istinu. To je podstaklo Pilata da postavi pitanje: "Šta je istina?" Lukavi rimski političar postavio je ispravno pitanje pravoj Ličnosti, a odgovor je stajao pred njim. I umesto da padne na kolena u pokajanju, priznanju i veri pred Isusom, mogao je samo da zaključi: "Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu."

Pre ili kasnije, svi ćemo se naći u Pilatovom položaju, kad ćemo morati da odlučimo o neobičnom Čovjeku koji tvrdi ono što niko nikad nije tvrdio, da je On utelovljena istina. Tokom istorije čovečanstva mnoge verske vođe su došle i otišle sa svetske scene, ali niko od njih nije tvrdio da je istina i zatim to dokazao vaskrsenjem iz mrtvih.

Milioni ljudi su tokom mnogih vekova ustanovili da je život Isusa Hrista, Njegove reči i Njegovo vaskrsenje uverljivi dokaz Njegove verodostojnosti. I zaključili su da poznavanje te istine mora početi ličnim upoznavanjem s Isusom Hristom i stupanjem u prisan odnos s Njim.

Da li ste pronašli odgovor na najvažnije životno pitanje: "Šta je istina?" Ako još niste, pročitajte i prihvatite reči koje je Isus izgovorio, a zapisao ih je apostol Jovan u 14. poglavlju 6. stihu: "Ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me."

Ne vode svi putevi do Boga, kako to mnogi ljudi misle i tvrde. Postoji, naime, samo jedan pravi i istiniti put, a to je Isus Hristos, Gospod. Poznavati Isusa Hrista znači upoznati i prihvatiti jedinu istinu.

16. novembar 2019.

7. TALASI NA JEZERCU

»Mislite o onome što je gore a ne što je na zemlji.«
(Kološanima 3,2)

Dečak je sagradio lađicu s jedrom i stavio je u malo jezerce da tamo plovi. Igrao se tako s lađicom uz ivicu vode, ali odjednom je nošena vodenom strujom otplovila dalje od te ivice. Očajan, zamolio je starijeg dečaka da mu pomogne da privuče lađicu. Bez i jedne reči stariji je dečak pobrao poveće kamenje i počeo da ih baca prema lađici.

Dečak je bio zaprepašćen, jer je mislio da je onaj stariji dečak, kom se obratio za pomoć vrlo okrutan. Uskoro je, međutim, zapazio da on ne pogađa lađicu nego se trudi da kamen baci iza nje, čime se stvarao mali talas koji je gurao lađicu sve bliže obali. Svaki bačeni kamen je bio planiran i konačno je dragocena igračka bila u rukama njenog vlasnika.

Ponekad nam se čini da Bog dopušta razne teške okolnosti u našem životu, koje nas čak i povređuju, ali ipak nisu bez nekog smisla ili plana. Talasi tegoba i nevolja nas mogu privući bliže Bogu, mogu da nas ohrabre i da naše misli skrenemo na ono što je "gore a ne što je na zemlji". Sa druge strane, u iskustvima nekih drugih ljudi, to je uticalo da se udalje od Njega. Čini se kako mnogo zavisi od našeg stava prema teškim okolnostima. Budući da smo skloni da odlutamo od Boga, Bog ponekada dopušta određene okolnosti kojima pokušava da nas dovede nazad otkuda smo odlutali, i vrati nas na pravi put.

Kako se vi ponašate kad vas snađu životne tegobe i nevolje? Takve okolnosti znaju biti Božje metode da vas približi k sebi i pomogne vam da duhovno sazrevate, kako biste postigli dobar položaj u Njegovom carstvu.

Bože, hvala ti na svakoj nevolji, koja me je približila Tebi. Znamo da nevolje nisu nisu Tvoja želja, ali isto tako « znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro » (Rimljanima 8,28).

23. novembar 2014.

8. ZNACI NISU DOVOLJNI

*»Odgovori Isus i reče im: ovo je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla. A oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da vjerujemo?«
(Jovan 6,29.30)*

Filmski režiser Vudi Alen Allen je jednom rekao: »Kad bi mi Bog samo dao neki jasan znak! Kao, na primer, veliku novčanu uplatu na moje ime u švajcarskoj banci!«

Razlozi koje ljudi iznose kao izgovor zašto ne veruju u Boga često se svodi na to da od Boga traže da nešto učini kako bi dokazao da postoji. Nažalost, kad sastavljamo popis svega što bi Bog trebalo da učiniti za nas da se dokaže, ne vidimo nebrojene blagoslove kojima nas je već obdario.

Čak i oni koji su živeli blizu Isusa i bili svedoci Njegovih čudesnih dela, zahtevali su još dokaza. Poredeći Isusa s Mojsijem, tražili su: »Kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da vjerujemo? Šta radiš ti? Ocevi naši jedoše mannu u pustinji, kao što je napisano: hleb s neba dade im da jedu.« (Jovan 6,30.31).

Zapanjujuće je da su to pitali Isusa samo dan nakon što im je zaista dao hleb. Nahranio je pet hiljada ljudi hlebom kojeg je dao dečak od svog ručka!

Da smo bili na Isusovom mestu, sigurno bismo odgovorili: »A što je s hlebom kojim sam vas nahranio juče?« Umesto toga Isus je iskoristio taj trenutak da ih pouči: »Ja sam hleb života!« (stih 35)

Umesto da stalno sumnjamo i razočaravamo se u Boga što nije učinio baš ono što od Njega tražimo, nađimo vreme da sagledamo sve ono što je već učinio za nas. Ono što znamo o Bogu ohrabruje nas da se pouzdamo u Njega za sve ono što još ne znamo o Njemu.

30. novembar 2019.

9. DINAMITOM DO PROMENA

*»Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premjesti nas u carstvo sina ljubavi svoje.«
(Kološanima 1,13)*

Kad je urednik dnevnih novina saznao da je čovek po imenu Alfred Nobel umro, pretpostavio je da je to onaj isti čovek koji je izumeo dinamit. I objavio je posmrtni članak nazvavši Nobela trgovcem smrti.

Kad je pravi Nobel pročitao članak o svojoj smrti, reagovao je poput slepca koji je odjednom progledao. Od tog dana, Nobel je zaradu od svog izuma namenio u humanitarne svrhe, posebno za uspostavljanje mira. Po njemu je poznata Nobelova nagrada.

Savle iz Tarsa je doživeo preobražaj na mnogo dramatičniji način od Nobelovog. Dok je išao putem za Damask da uhapsi Isusove sledbenike, Savle se susreo sa samim Gospodom. Momentalno zaslepljen tim viđenjem, Savle je ostatak svog života posvetio službi Onome kojeg je ranije progonio. Bivši progonitelj Isusa Hrista postao je Njegov posvećeni apostol (videti Djela ap. 9,15-16).

Naše lično iskustvo možda nije toliko dramatično. Ipak morali bismo da se upitamo da li smo se ikad susreli s našim Spasiteljem, s Onim koji je promenio smer našeg života. Ako to još niste doživeli, pročitajte citat iz trećeg poglavlja Jovanovog jevanđelja i videćete šta je Isus rekao o nanovom rođenju. I tada, jednostavnom molitvom, otvorite Mu svoje srce i zamolite Ga da vas prihvati. Iskreno predanje Gospodu Isusu Hristu uspostaviće novi odnos s Njim koji će trajati sve do u večnosti. Jer spasenje je mnogo više od prekida loših navika, ono je natprirodno stvaranje dobrog karaktera.

7. decembar 2019.

10. KRST

*»Jer je riječ krstova ludost onima koji ginu; a nama je koji se
spasavamo sila Božija.«
(1. Korinćanima 1,18)*

Tokom jednog bombardovanja za vreme Drugog svetskoga rata, pilot i kopilot su ispod svoga aviona ugledali oblak koji je bio neverovatno sličan krstu. "Pogledaj onaj krst!" reče jedan od njih. Drugi mu na to odvrati: "Ne spominji mi krst; za mene je on simbol smrti." - "Za mene pak je znak života," odgovori mu njegov kolega.

Kad je pre skoro dve hiljade godina bio razapet Spasitelj, do Njega su, svaki na svom krstu, bila prikovana dva razbojnika. Jedan od njih bio je spasen u poslednjim trenucima svog života; a drugi je u smrt otišao ispunjen prezirom. Krst je za jednog od njih bio simbol smrti, a za drugog simbol života. Okolnosti se nisu promenile ni do današnjeg dana. Mišljenja o Hristovom krstu su i dalje podeljena. Neki kažu: "Kakve li gluposti!" A drugi na njega gledaju sa zahvalnošću znajući da im je Onaj koji je trpeo i umro na njemu, doneo život odozgo.

"Neki" i "drugi"! U Bibliji često nailazimo na takve suprotnosti! Jedan je bio farisej, a drugi carinik. Neki su za Isusa govorili: "On je dobar čovek", dok su drugi tvrdili: "Mi znamo da je taj čovek grešnik" (uporedi sa Jovan 7,12 i 9,24). Ti suprotni stavovi postojaće sve dok vremena Poslednjeg sud. I tamo će biti dve grupe: neki će biti uzeti u slavu, kako bi zauvek bili s Gospodom, dok će drugi biti ostavljeni da se suoče sa vlastitim odbacivanjem Izvora života.

14. decembar 2019.

11. POGLED IZNUTRA

*»Kako ljubim zakon tvoj! Vas dan mislim o njemu. ... Duša moja čuva otkrivenja tvoja, i ja ih ljubim veoma. ... Tajna je Gospodnja u onijeh koji ga se boje, i zavjet svoj javlja im.«
(Psalam 119,97.167; 25,14)*

Svakome ko spolja posmatra prozor od obojenih stakala neke katedrale, on će mu izgledati poput mase nekakvih tamno sivih komada stakla. Ali ako uđe u zgradu, steći će sasvim drugačiji utisak. Iznutra može da se divi prozoru koji obiluje svetlošću i da otkrije lepotu njegovih boja i shvati šta on prikazuje.

I Biblija ima isto dejstvo. No treba stvarno da “uđemo” u nju kako bismo mogli da se divimo svim njenim pojedinostima i shvatimo sav njen značaj. Ući u nju znači pažljivo je i pomno čitati. Štaviše, čitalac treba da bude svestan sopstvenih potreba i slabosti. Tek tada će biti sposoban da uvidi da je to knjiga koja govori sa snagom i pruža mu pomoć i nadu. Na taj način upoznaće i njenog pravog Autora: samoga Boga.

Sledeći korak je verovati Bogu. Verom zadobijamo blagoslove koji su nam obećani u Božjoj reči i učimo kako Bogu da zahvalitimo za njih. Na taj način Biblija postaje kovčeg s blagom pa počinjemo da je čitamo sa sve većim zanimanjem i s istinskom radošću.

Ali postoji još jedan korak: čitajući Bibliju treba da se i pokorimo njenom učenju. Tek će tada njena snaga, koja menja čoveka, biti primenjena na naš život pa će za svakim korakom napred uslediti još mnogi koraci napredovanja. Tajna razumevanja Božje reči je u tome da sprovodimo u delo ono što smo razumjeli.

21. decembar 2019.

12. BOŽJI SVJEDOK

*»Kad i Bog posvjedoči i znacima i čudesima i različnijem silama, i Duha svetoga razdijeljivanjem po svojoj volji.«
(Jevrejima 2,4)*

Ne možemo Boga da zatvorimo u kutiju. On pokazuje svetu svoju natprirodnu moć po svojoj volji - a nekad i na način koji baš ne izgleda čudesan.

U filmu, snimljenom prema romanu "Rob", rimski kapetan imenom Marcelus bio je zaprepašćen kad je posmatrao telesno deformisanu ženu kako svira na liri i pesmom slavi Boga. Rečeno mu je da je u svojoj petnaestoj godini bila paralisana i postala vrlo ogorčena na život. Međutim, kad je upoznala Hrista, pretvorila se u radosnu ženu. "Ali ona ipak ne može da hoda", gnevno je zaključio Marcelus. "Ako Isus ima tako veliku moć, zašto je nije iscelio?" Odgovor je glasio: "Ipak jeste!"

Savremeni učenik Isusa Hrista imenom Mihajlo, ima slično svedočanstvo. Iako paralisani i vezani za invalidska kolica, putuje svetom osnažen Hristovom snagom, svedočeći za Njega. I kad ga ljudi upitaju zašto ga Bog nije iscelio, odgovara: "Iscljen sam. Samo ne mogu da hodam!"

U prošlosti je Bog isticao svoje radnike znacima, čudima i darovima Svetog Duha. Danas je najveći prikaz Božje snage čudo novog života i promenjeni životi. Da li ovaj svet vidi u nama Boga koji čini čudesa kroz nas? Ne zaboravite, kad Isus učini promenu u vašem životu, vi ćete uticati na promene u svetu oko vas.

28. decembar 2019.

13. DVOJE ILI TROJE

*»Pa će roditi sina, i nadjeni mu ime Isus; jer će on izbaviti svoj narod od grijeha njihovijeh.«
(Matej 1,21)*

*»Jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojijem bi se mi mogli spasti.«
(Dela 4,12)*

Često se čuje mišljenje kako su sve religije dobre i da spasenje prima svatko ko iskreno živi svoju religiju. Ali Biblija tvrdi upravo suprotno. Apostol Petar je izjavio da je spasenje moguće samo u Gospodu Isusu Hristu (Djela 4,12). I sam je Gospod rekao: “Ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me.” (Jovan 14,6). On nije samo jedan od mnogih puteva, nego jedini put k Bogu. Stoga spasenje prima samo onaj ko prizna da je u odnosu na Boga izgubljen pa se pokaje i poveruje u Isusa. Drugi način ili sredstvo spasenja ne postoji.

Gospod Isus Hristos je i Središte oko kojeg se okupljaju oni koje je spasio. Rekao je: “Jer gdje su dva ili tri sabrani u ime moje ondje sam ja među njima.” (Matej 18,20) Tokom večeri onoga dana kad je vaskrsao, pojavio se među svojim učenicima s rečima: “Mir vama” i pokazao im svoje probodene ruke i bedra. Njih je obuzela silna radost kad su ugledali svog Gospoda (Jovan 20,19).

I danas, nakon skoro dve hiljade godina, kada se okupe oko Njega, hrišćani doživljavaju sličnu radost - pa i kad se okupi samo njih dvoje ili troje. Putem vere naučili su da je već i sama Njegova prisutnost dovoljan temelj za njihovo okupljanje i za blagoslov koji primaju kad se nađu zajedno.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Želimir Stanić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2019.
Za internu upotrebu

adventistička misija 360°

DVD Adventistička misija donosi vam svakog tromesečja nove vesti iz misije. Upoznajte nove ljude i njihova životna iskustva. Saznajte kako su vaši darovi uticali na razvoj Božjeg dela širom sveta.

nova **ISKUSTVA** svakog
ista **MISIJA** tromesečja

Preuzmite
Power Point prezentacije sa
fotografijama osoba čija su
životna iskustva predstavljena u
Vestima iz sveta.

www.subotnaskola.org

HRIŠĆANSKA
ADVENTISTIČKA CRKVA